

**AARTJE LANGSTAARTJE
EN DE
GEMENE KAKETOE**

PETRA LOUISE MURIS

© Geschreven en geïllustreerd
door PetraLouise Muris

BLADZIJ

HOOFDSTUK

3	1 Een nieuw dier in de winkel.
7	2 Geen aardige vogel.
10	3 In de regen.
14	4 Max.
17	5 Aartje is gevangen.
20	6 Op kaketoejacht.
23	7 Max komt toevallig langs.

HOOFDSTUK 1 EEN NIEUW DIER IN DE WINKEL

Aartje Langstaartje het kleine muisje ligt in de hondenmand.

Hij doet een dutje naast Euras de rottweilerhond. Vandaag is hij aldoor buiten geweest, daarom is hij erg moe.

Het is bijna sluitingstijd.

Karin, het bazinnetje van Euras staat al buiten bij de deur van haar dierenwinkel.

Net als zij de sleutel in het slot steekt, wordt zij op haar schouders getikt.

Mevrouw, ik wil u iets vragen.' zegt een oude dame.

'Zegt u het maar.' zegt Karin.

'Ik moet een poosje naar het ziekenhuis, dan is mijn vogel alleen. Mag hij hier logeren?'

'Wat is het voor een vogel?' vraagt Karin.

Het dametje zucht: 'het is een pratende Kaketoe, een hele mooie.'

'Heeft hij een kooi? Dan kan het wel. Komt u hem morgen maar brengen.'

'Dat is waarschijnlijk een beetje te laat,' jammert het dametje: 'zou het vandaag nog kunnen?'

'Tja, ik wil eigenlijk naar huis, woont u hier dichtbij?'

'De kooi is erg zwaar, kunt u mij helpen?'

'Voor deze ene keer.' zegt Karin, zij loopt met haar mee.

Euras en Aartje zijn diep in slaap als de vogel in de winkel wordt gezet.

Miauw de poes merkt ook niets, zij slaapt in het keukentje.

De vogelkooi staat in een hoek, de kooi is bedekt met een doek.

Het is donker in de kooi. De vogel slaapt ook.

Euras wordt de volgende ochtend wakker van een knarsend geluid. 'Krst, krr, krst.'

Hij kijkt verschrikt om zich heen, hij komt zijn mand uit.

Hij gromt zacht. 'Grrr, grrr.'

Omdat hij niet weet waar het geluid vandaan komt, begint hij keihard te blaffen.

Miauw komt geschrokken de winkel inlopen en Aartje klimt uit de hondenmand.

'Hoor je dat? gromt Euras: 'horen jullie ook dat gekke geluid?'

'Ik hoor niks,' miauwt Miauw: 'ik hoor niks anders dan dat vreselijke geblaf van jou. Jij hebt mij wakker geblaft en nu ben ik boos!'

'Stil eens Euras!' schreeuwt het muisje luid: 'dan kunnen wij dat geluid ook horen!'

Euras houdt op met blaffen, nu hoort Aartje het geknars ook. Het komt onder het doek vandaan.

'Het komt uit die hoek vanonder die doek!' Aartje wijst ernaar.

Euras wordt boos op de doek waaronder de kaketoe met zijn snavel knarst.

Hij blaft onophoudelijk, Aartje wordt er dol van.

'Kom Miauw wij gaan in het keukentje zitten, dan hebben wij niet zo'n last van Euras.

Dat helpt niet veel.

In de keuken horen zij net zoveel lawaai als in de winkel.

Dan horen zij iets met een klap op de grond vallen.

In de winkel klinkt gekrijs en geblaf. Er valt van alles omver.

Aartje schrikt daar zo van, dat hij vlug bij Miauw gaat zitten.

‘Wat doet Euras! Wat is er aan de hand? Ik ben bang Miauw!’ jammert Aartje.

Miauw kijkt ook angstig, zij kijkt met grote schrikogen naar de winkel.

Euras rent de winkel rond, hij gromt en blaft.

De kaketoe is uit zijn kooi en vliegt krijsend rond.

Er fladdert iets de keuken in.

Iets groots en wit.

‘Het is een duif,’ stelt Miauw vast: ‘die doen niets.

Je hoeft niet bang meer te zijn hoor Aartje, het is gewoon een duif. Die moet snel naar buiten.’

Euras staat nu ook in de keuken.

De poes roept: ‘hou op met blaffen Euras, het is een buitenvogel.’

De rottweilerhond wordt rustig.

Hij vraagt: 'wat doet die enge vogel dan binnen, hij zat in toch in een kooi?'

'Nu niet meer dank zij jou. Misschien is het een gewonde vogel.' legt Miauw uit. Zij rekt zich uit en snuffelt tegen de achterdeur.

'Hij moet naar buiten Euras,' zegt zij: 'misschien staat de achterdeur open. Misschien is Karin die vergeten op slot te draaien.

De dieren proberen de deur open te maken.

Maar die blijkt op slot.

De kaketoe vliegt terug naar de winkel, hij klimt zijn omgevallen kooi in.

De kooi ligt op zijn zijkant op de grond.

De bodem is eraf.

De vogel komt mopperend zijn kooi weer uit, hij kan niet op zijn stok zitten.

Omdat hij zo vreselijk boos is, vliegt hij op Euras af.

Hij landt op zijn nek.

Zijn enorme lange nagels prikken de arme hond.

Dan bijt de kaketoe plotseling in Euras zijn oor.

Hij bijt er een gaatje in en nu bloedt het.

Euras jankt heel hard.

Hij wappert wild met zijn oren zodat de vogel van zijn rug valt.

De grote vogel vliegt van schrik het keukentje uit.

Ondertussen probeert Euras met zijn achterpoot tegen zijn oor, de pijn te verzachten.

Aartje lacht: 'ha, ha, het lijkt wel een oorbelgaatje, jij kunt nu oorbellen dragen!'

Euras jankt: 'Miauw? wil jij alsjeblieft mijn oor likken? Het doet zo'n pijn.'

'Het gaat wel over! Dan had je maar rustig moeten zijn, het is jouw eigen schuld.'

HOOFDSTUK 2 GEEN AARDIGE VOGEL.

Het is nog steeds ochtend.

Euras is luid zuchtend in zijn mand gaan liggen.

Maar Aartje is klaarwakker.

Hij wil naar de duif kijken, hij klimt van de vensterbank.

'Wat ga je doen?' waarschuwt Miauw: 'je gaat toch niet naar die gemene duif toe?'

'Duiven bijten niet,' meent Aartje: 'zij zijn meestal erg vriendelijk.'

'Ik zou maar uitkijken! Deze ziet er gevaarlijk uit.'

Zag je zijn snavel niet? Het is gewoon een vals kreng!' 'Ach nee,' vergoelijkt Aartje: 'hij is gewoon geschrokken van Euras, die is ook zo' groot.'

De kleine muis trippelt naar de winkel.

'Hoe, hoe, vogel!'

De grote kaketoe houdt de muis goed in de gaten.

Hij kijkt met een schuine kop naar het muisje.

'Ik zal je pakken, ik zal je pakken!' krijst de vogel.

Hij begint te klapwieken met zijn vleugels.

In een oogwenk vliegt hij boven Aartje.

Zijn snavel klappert gevaarlijk open en dicht.

'Verstop je!' roept Miauw vanuit het keukentje:

'maak dat je uit zijn buurt komt sufferd. Ik had je toch gewaarschuwd! Het is een gemeen beest.'

'Ach nee, dat vogeltje doet niks.' zegt Aartje nog.

'Plof', de grote kaketoe landt boven op de muis, het is net een grote roofvogel.

Het kleine muisje ligt ondersteboven, plat op de vloer.

'Knerp, knerp.' knarst de snavel van de kaketoe.

Net als hij in het muisje wil happen, springt Miauw op hem af.

‘Laat hem los gemeen beest!’

Miauw maakt haar staart dik, het lijkt net een vossenstaart. Zij sist: ‘ksssj.’

Miauw begint keihard te grommen en haar oren zijn piepklein geworden, zij is erg boos, maar ook erg bang.

De vogel wil eerst nog brutaal worden.

Dan wordt hij bang en vliegt snel naar de toonbank.

Aartje rent snel tussen de grote zakken

kattenbakgrit vlakbij de winkeldeur.

‘Kom mee,’ zegt Miauw ‘ga mee naar de vensterbank, ik bescherm je wel.’

‘Ik durf niet, ik blijf hier!’ jammert het kleine muisje.

‘Spring op mijn rug, dan hoef je niet te lopen.’ stelt Miauw voor.

‘Nee laat mij hier zitten straks komt Karin, die helpt mij wel.’

‘Weet je wat,’ zegt Miauw: ‘ik haal Euras die brengt je wel naar het keukentje.’

Miauw trippelt naar het keukentje, zij commandeert:

‘Euras haal Aartje hierheen!’

‘Ik ben daar gek, die vogel is gemeen. Ik wil niet weer gebeten worden. Ik blijf hier!’

Euras stopt zijn snuit tussen zijn voorpoten.

‘Je bent toch niet bang voor een vogeltje?’ plaagt Miauw.

De hond jammert: ‘volgens mij is het helemaal geen duif maar is het een uil.’ Die vogels eten graag vlees, dat zegt Karin.’

‘Jij hebt toch nog vlees over in je voerbak? Dan geef je die vogel jouw voer.’

Euras klaagt: 'die vogels jagen op muizen en andere beestjes. Hij is net als jij Miauw.'
'Ik jaag niet, ik speel! Ik lust geeneens muizen of andere beestjes. Nee, geef mij maar verse vis.'
'Toch blijf ik hier liggen!' moppert Euras: 'één gaatje in mijn oor vind ik genoeg!'
'Doe niet zo mal Euras, laat Aartje op je rug klimmen en breng hem hier.'

'Het hoeft niet!' piept Aartje: 'ik blijf hier wel gewoon op Karin wachten!'

De grote kaketoe vliegt naar de zakken kattenbakgrit. Daar gaat hij bovenop zitten.

'Ik zal je pakken!' snerpt hij.

Hij probeert het muisje te pakken maar zijn snavel past niet tussen de zakken.

Dan wurmt hij zijn kop tussen de zakken kattenbakgrit. 'Snap, snap.' klappert zijn snavel, hij kan er net niet bij. Aartje wringt zich nog dieper tussen de zakken, hij zit bijna klem.

'Je kunt mij lekker niet pakken!' plaagt Aartje.

De vogel wil in Aartje bijten, daarom begint hij de zakken kapot te scheuren.

De eerste zak rijt hij snel open, honderden korrels rollen uit de zak.

De vloer ligt vol kattenbakgrit.

Nu is de volgende zak aan de beurt.

Aartje piept angstig als er weer honderden korrels over de vloer rollen.

Nog één zak, dan kan hij bij het muisje.

Hij poetst met zijn enorme nagels het laatste grit uit de tweede zak.

'Nee, nee!' gilt Aartje, hij rent snel tussen een andere rij zakken.

HOOFDSTUK 3 IN DE REGEN.

De winkeldeur floept open. De vogel vliegt op.
Karin komt mopperend binnen: 'waar ben je Euras!
Wat heb je nu weer uitgevreten?'

'Karin, Karin help me alsjeblieft!' piept Aartje
angstig.

Karin hoort Aartje niet, zij is boos op Euras.
Zij loopt naar het keukentje en kijkt naar de hond.
'Je hebt aardig je best gedaan hè? Nu moet ik alles
weer opruimen!'

De hond kijkt slaperig op.

Karin ziet het oor van Euras.

'Wat is er gebeurd? Waarom ben je gewond?

Waar is de muis? Hij kan mij alles vertellen.'

Miauwt miauwt: 'tussen de gritzakken.'

Karin verstaat geen poezentaal.

Zij loopt de winkel in en gaat met een vangnet
achter de kaketoer aan.

'Kom hier, kom hier!'

De vogel is veel te groot voor het net, hij ontvlucht
het steeds.

Karin ziet in dat het een onbegonnen zaak is.

Zij laat de vogel rondvliegen.

'Ik maak eerst zijn kooi schoon. Ik doe er lekkers in,
dan komt hij wel naar zijn kooi.' denkt zij.

Aartje is nog steeds tussen de zakken, hij durft er
niet tussenuit te komen.

De vogel zit er bovenop.

Hij wacht totdat de muis tevoorschijn komt.

Hij lijkt op een uil die zijn prooi ziet.

Karin veegt het grit op.

De vogel is bang voor de veger, hij vliegt op.

Hij landt boven op een plank waar Winnie de spin in zijn web hangt.

Die schrikt zich een hoedje en laat zich meteen uit zijn web vallen.

Weer floept de deur open, er komt een klant binnen.

Aartje rent vliegensvlug naar buiten, daar is hij voorlopig veilig.

Omdat de deur nog open staat, rennen Miauw en Euras hem snel achterna.

‘Ga op mijn rug zitten kleine muis!’ commandeert Euras: ‘dan gaan we naar het park.’

Zij rennen het winkelcentrum uit.

Karin schrikt, zij ziet haar dieren wegrennen.

‘Sorry hoor,’ zegt zij tegen haar klant: ‘ik wil mijn dieren terugroepen.’

Zij loopt naar buiten, zij ziet haar dieren niet.

Als zij haar klant helpt zegt zij: ‘er vliegt hier een kaketoe los. Ik moet op de winkeldeur letten, die moet dicht. Die vogel logeert hier.’

‘Ik zie geen kaketoe.’ zegt de klant.

‘Daar zit hij.’ Karin wijst naar de bovenste plank.

Dan ziet zij het lege web van Winnie.

‘O nee hè, hij heeft Winnie opgegeten!’

‘Winnie, wie is dat?’ vraagt de klant.

‘Winnie is een kruisspin. Hij is de vriend van de muis, hij woont hier.’

De klant lacht want hij ziet een spinnenrag: ‘ha, ha, je bedoelt, ik heb daar vergeten schoon te maken!’

Hij loopt lachend de winkel uit.

De hele dag wacht Karin op haar dieren.
Als zij om zes uur haar winkel sluit, zijn ze nog
steeds niet terug.
'Dan moeten zij het zelf maar weten, dan blijven zij
maar buiten.' zegt zij geërgerd: 'de winkeldeur is op
slot.
Zij loopt naar haar auto, zij gaat naar huis.

De dieren kunnen niet meer naar binnen.

's Avonds regent het als de dieren komen aanlopen.
Zij staan voor de winkeldeur van de dierenzaak.

'Ik ben kletsnat en koud, ik heb honger en ik heb
slaap.' zegt Miauw: 'binnen is het lekker warm.'
'Ik lust ook wel een hapje.' zucht Euras.
Hij denkt aan een overheerlijke hondenkluif.
Zijn tong likt vanzelf zijn snoet.
'Zou die vogel nog los zijn?' jammert Aartje.
Euras schrikt: 'daar heb ik niet meer aan gedacht, ik
durf eigenlijk niet naar binnen.'
Zij drukken hun neuzen tegen het winkelraam en
kijken of de vogel in zijn kooi zit.
Ze zien geen kooi en zij zien ook geen kaketoe.
'Kom, we gaan naar binnen.'
Euras drukt zijn neus tegen de winkeldeur.
'Hij is op slot, we moeten buiten blijven!' jammert hij:
'ik wil niet buiten blijven!'
'Ik ook niet.' jammert Miauw.
'Ik wil niet eens naar binnen,' jammert Aartje: 'als
die vogel er nog is. Hij gaat mij vast weer achterna.
Ik slaap nog liever in de regen.'
'Wij moeten een droge plek vinden om te slapen.'
vindt Euras.

Laten wij een afdak zoeken om onder te schuilen.’
zegt Miauw.

De dieren zoeken een geschikte plek.
Die vinden zij zo één twee drie niet.
Uiteindelijk lopen zij het winkelcentrum uit.

Hun pelzen zijn kletsnat, zij zoeken een tuin.
Een tuin waar een tafel in staat. Het moet een tafel
zijn waar zij onder kunnen schuilen.

Het giet steeds harder.
‘Ik ga door de heg,’ zegt Miauw: dan zie ik wat
meer.’
Zij kruipt onder de heg door.
Zij ziet een grote tafel, er staan drie stoelen
omheen.

‘Kom Euras, hier staat een tafel,’ stelt Miauw voor:
‘wij gaan daaronder slapen. Daar liggen we uit de
regen.’

HOOFDSTUK 4 MAX.

'Gromm,' horen de dieren als zij 's morgens hun ogen opendoen.

Euras rolt meteen op zijn rug, hij graait met zijn poten in de lucht.

Miauw rent als een haas met Aartje onder een heg. Zij zien tot hun verbazing een andere rottweilerhond.

'Waf, waf, wat doen jullie in mijn tuin. Wie zijn jullie!'

'Ik ben Euras en dat zijn Miauw en Aartje.

Wij konden vannacht niet naar binnen. Daarom hebben we in jouw tuin geslapen, sorry.'

'Ach ik vind het niet erg, ga alsjeblieft weer staan.

Jij lijkt mij een leuke hond. Zeg Euras, heb je zin om te spelen? Ik wil tikkertje doen, jij bent hem!'

De twee honden rennen elkaar achterna in het tuintje.

'Wij blijven voorlopig onder de heg, dat is veiliger.' zegt Miauw tegen Aartje.

Als de honden zijn uitgedold durft zij er pas onder vandaan te komen.

‘Vertel mij nu maar eens waar jullie wonen.’ zegt de andere hond.

‘Wij wonen in een dierenwinkel,’ zegt Euras: ‘dat is een zaak in het winkelcentrum. Wij willen nog niet naar huis omdat daar een vogel losvliegt.’

‘Ha, ha,’ lacht de andere hond.

‘Het is een gemene vogel,’ jammert Euras: ‘kijk maar naar mijn oor. Maar... hoe heet jij?’

‘Ik heet Max, ik woon hier al jaren. Vroeger woonde ik in een flatje. Gelukkig hebben wij hier een tuin. Hierin kan ik lekker spelen. Zullen wij nu met het balletje gaan spelen?’

‘Nee Max, wij moeten naar Karin, zij is ons bazinnetje, zij verwacht ons.’

‘Ik heb alleen mama, wat is een bazinnetje?’

‘Hetzelfde, honden hebben een baasje of een bazinnetje. Zij noemen zichzelf soms mama.’

‘Dat wist ik niet, ha, ha. Ik heb wel zin om even met jullie mee te gaan. Dan kan ik zien waar jullie wonen. Dan kan ik jou af en toe ophalen om te spelen.’

De vier dieren wandelen naar het winkelcentrum. Als zij voor de winkeldeur staan, blaffen de honden omdat zij naar binnen willen.

‘Wat is dat nu, van wie is die hond?’ vraagt Karin verbaasd.

‘Dat is Max,’ piept Aartje: ‘wij mochten in zijn tuin slapen.’

Plotseling komt de kaketoe krijsend op hen afvliegen.

Aartje schiet als een speer tussen de zakken vogelzand die op de grond staan.

Max kijkt verbaasd naar de grote witte vogel. 'Is dat hem?' blaft hij. Hij krijgt geen antwoord want Karin pakt hem beet.

'Jij moet naar huis Max. Hier wordt het een gekkenhuis. Kom vooruit, naar buiten.'
commandeert zij.

'Karin, Max wil eerst een kluif!' zegt Aartje luid.
Zij geeft Max een kluif in zijn bek en houdt dan de deur voor hem open.

'Dag Max!' blaft Euras: 'bedankt hè?'

'Tot ziens!' blaft Max: 'als ik die vogel voor jullie moet vangen haal je mij maar. Doei Euras!'
Karin doet snel de winkeldeur dicht.'

'Ik vind het vervelend dat die vogel nog los is.
Ik heb hem daarnet geprobeerd te pakken, maar dat lukte niet. Hij heeft mij gebeten.'

Zij kijkt naar haar vinger.

'Hi, hi.' grinnikt Euras.

'Elke keer als er een klant komt, moet ik die vogel in de gaten houden. Ik ben bang dat hij wegvliegt.'

Zij tilt Aartje tussen de zakken zand vandaan en zet hem in zijn kooitje.

'Doe het deurtje maar dicht Karin, dat vind ik prettiger.' zegt het kleine muisje.

'Ik ga naar de keuken,' zegt Euras.

Euras en Miauw rennen het keukentje in.

Miauw moppert omdat de vogel nog steeds los is.

'Als jij die kooi niet omgegooid had. Had ik rustig kunnen dutten. Nu moet ik hier de boel in de gaten houden. Zit Aartje daar wel veilig? Kan er niets met zijn kooitje gebeuren? Lijkt het jou niet beter om in de winkel te gaan liggen? Daar staat ook een mand.'

Euras heeft daar geen zin in, hij is bang voor de vogel.

HOOFDSTUK 5 AARTJE IS GEVANGEN.

Karin is al een tijd naar huis.
De winkel deur is weer netjes afgesloten.
De kaketoef slaapt op de bovenste plank.
Die plank is van Winnie Spinnie maar die durft niet
meer zijn web in te gaan.
Hij heeft een nieuw web in het keukenkastje
gesponnen.
Hij weet dat hij daar veilig is want het deurtje kan
dicht.
Het is anders met Aartje in zijn kooitje.
Hoewel het deurtje dicht is, is het muisje daar niet
veilig.
Aartje weet dat niet.
Hij drinkt wat water en peuzelt van de zaadjes uit
het voerbakje.

De vogel loert met één oog naar het etende muisje.
Hij rekt zich uit en strijkt naast het kooitje op de
toonbank neer.
'Ik zal je pakken!' krijst hij: 'Kootje zal jou even
pakken!'
Kootje grijpt met zijn snavel het waterbakje vast.
Dan grijpt hij er ook met een poot naar.
Hij rukt, bijt en trekt aan het waterbakje.
De kooi schudt en trilt. Dan valt die pardoes op de
vloer.
'Klap,' de bodem valt eronderuit en Aartje ook.
De grote witte vogel vliegt meteen achter het kleine
muisje aan.
'Knerp, knerp!' Zijn snavel maakt een gevaarlijke
hap beweging naar het muisje.
Plots krijgt hij het muisje te pakken.

Het muisje hangt aan zijn staart in de vogelsnavel.
De vogel vliegt met hem de winkel rond.
Hij laat Aartje vallen om hem even later weer op te

pikken.

‘Euras! Help, help! Wordt wakker Euras!’ gilt Aartje.
De vogel heeft geen medelijden met het kleine
muisje, hij herhaalt telkens weer zijn spelletje.

Miauw hoort als eerste het lawaai.

Zij durft niet alleen de winkel in.

Zij miauwt bij de hondenmand maar Euras blijft stug
doorslapen.

Dan springt zij boven op hem en prikt met haar
nagels in zijn rug.

‘Ieuw, ieuw, ieuw,’ jankt de hond: ‘ga weg rot kat!’

‘Ten eerste ben ik geen kat maar een poes en ten
tweede is Aartje in gevaar. Opstaan lui beest, we
moeten hem redden.’

Nu hoort Euras ook Aartje gillen, hij rent meteen de
winkel in.

Hij ziet de vogel nergens.

‘Hier, hier ben ik, hij houdt mij vast met zijn poot.

Straks bijt hij mij Euras.’ schreeuwt Aartje op de
bovenste plank.

‘Help mij alsjeblieft. Kun jij mij helpen Euras?’
‘Ik kan niet klimmen!’ jammert de hond.
‘Ik wel,’ zegt Miauw: ‘ik kom naar boven Aart!’

Miauw klimt tegen de muur omhoog.
Telkens als zij bij een plank komt rust zij twee tellen uit om dan weer verder te gaan.
‘Schiet eens op, het kan veel sneller!’ commandeert de rottweiler.
Als Miauw bij de bovenste plank is, vliegt de kaketoer er vanaf.
Beneden wacht Euras op de vogel, hij rent als een gek achter hem aan.
‘Woef, waf.’ blaft hij, weer valt er van alles over de vloer.

De dieren rennen van hot naar her, zij krijgen de vogel niet te pakken.
Arme Aartje hangt ondersteboven in de lucht.
Zijn staartje zit klem in de vogelbek.
‘Kootje hebbes!’ krijst de vogel.
‘Laat mij los Kootje!’ schreeuwt het muisje.
De vogel krijst: ‘Kootje lief, Kootje krijgt een mandarijntje!’
‘Niks mandarijntje, laat Aartje los afschuwelijke duif!’ blaft Euras.
‘Ik geloof niet dat het een duif is.’ jammert Miauw.
‘Volgens mij is het een gemene zeeleeuw!’ blaft Euras.
‘Nee, een zeemeeuw!’ verbetert Miauw de hond.
‘Ach wat zou het, van mij part is het een kuikentje! Hij moet Aartje loslaten. Laat los rot vogel!
Als ik jou te pakken krijg, bijt ik in jouw staart. Zul je zie hoe leuk dat is.’

HOOFDSTUK 6 OP KAKETOEJACHT.

De dieren zijn uren op kaketoejacht.

De vogel is hen telkens te vlug af.

Triomfantelijk zit de witte kaketoe op de bovenste plank.

Telkens als Miauw boven is, vliegt de vogel weer een rondje.

De poes is doodop.

‘Ik kan niet meer Euras, kun jij niet proberen om naar boven te klimmen?’

‘Ik ben een hond Miauw, honden kunnen springen... maar niet zo’ hoog.’

‘Weet jij misschien iets waarmee we die vogel kunnen vangen?’ jammert Miauw

‘Nee Miauw, we moeten op Karin wachten, die moet Aartje maar bevrijden.’

Euras loopt naar het keukentje, hij wil zijn mand in.

Miauw roept: ‘en Aartje dan? Straks wordt hij doodgebeten!’

Daar schrikt Euras van, hij komt snel teruglopen.

‘Ik heb een plan Miauw. Jij moet op de bovenste plank blijven zitten zodat de vogel daar niet meer heen vliegt. Ik ren hem achterna, ik hoop dat hij dan snel moe wordt.

En zo gebeurt het.

Miauw klimt voor de honderdste keer naar boven.

Zij gaat op de bovenste plank liggen.

Daar komt de vogel al.

De poes gromt en steekt haar klauwen uit.
De vogel schrikt daarvan, hij wil niet gekrabbeld worden, hij vliegt op de toonbank.
Daar staat Euras rechtop met zijn voorpoten tegenaan, hij blaft zo hard hij kan.
Nu vliegt de vogel naar het keukentje, hij heeft Aartje nog steeds vast.
'Arme Aartje,' denkt Euras: 'ik moet toch op die vogel blijven jagen. Stel je voor dat hij ergens op zijn gemak gaat zitten en in Aartje bijt.
Woef, woef, waf, woef!'

Euras rent van links naar rechts.
Van het keukentje naar de winkel.
Dan gaat ineens de winkel deur open.
Roel, het baasje van Euras stapt binnen.

'Wat is hier aan de hand? Ga in je mand Euras!'
Hij knipt het licht aan.
'Wat een rommel is het hier! Ik heb geen zin om die troep op te ruimen hoor. Ik wil naar mijn bed!'
'Ik ook.' denkt Euras, hij strompelt zijn mand in.
Miauw zit nog steeds op de bovenste plank.
Roel let niet op haar.
Hij kijkt rond en loopt naar het keukentje.
'Aha, hier staat de boodschappentas die heeft Karin vergeten mee te nemen.'
Als hij de winkel uit gaat ziet hij de kaketoer.
Hij ziet het muisje niet.
Hij doet het licht uit en sluit de winkel deur af.

Het is heel even stil in de winkel, dan begint de herrie opnieuw.
'Kom snel Euras, hij heeft Aartje nog steeds vast!'

Euras komt knikkebollend de winkel inlopen.
'Ik dacht dat Roel die vogel zou pakken.
Moeten we die snertvogel weer achterna?
Ik ben zo moe! Wordt die vogel nooit eens moe?'

'Het zal wel moeten,' jammert Miauw: 'ook al wordt het hier een puinhoop.'

'Ik krijg altijd de schuld voor alle rommel dat hier gemaakt wordt. Het is toch echt de schuld van die gemene vogel! Ik zou bijna wensen dat de ochtend al begonnen was. Dan zou Karin hier zijn.'

'Kop op Euras, nog een paar uurtjes dan gaat de winkel weer open.' miauwt Miauw.

'Ik hoop wel dat ik die vogel dan al gevangen heb.' klaagt Euras.

HOOFDSTUK 7

MAX KOMT TOEVALLIG LANGS.

Karin komt om half acht naar haar winkel.
Roel heeft haar verteld dat Euras spullen omver heeft gegoooid.
Zij loopt meteen naar het keukentje om een veger te pakken.
Als zij veegt komt Euras bij haar janken.
'Waarom jank je zo malle hond, heb jij je pijn gedaan?'
Euras zegt in zijn hondentaal dat de gemene vogel op de bovenste plank zit.
Hij zit daar niet alleen.
Naast hem snurkt Miauw.
De vogel is er gezellig naast gaan zitten met de staart van Aartje tussen zijn snavel.
Karin verstaat hem niet, zij veegt de vloer.
Euras blaft nu onophoudelijk. Hij blaft harder en harder.
'Nu is het genoeg! Ga in je mand!' schreeuwt Karin boos.

Euras begint hartverscheurend te janken.
Het lijkt alsof hij geslagen wordt. Hij jankt zo hard dat Mario uit zijn pizzeria naar hem komt kijken.
'Hij klopt op het winkelraam.
'Wat is er met jouw hond?' vraagt hij.
Karin laat Mario binnen. 'Ik weet het niet, misschien doet zijn poot zeer of heeft hij kiespijn. Kun jij wat bij hem vinden?'
'Ik ben geen dokter, ik kan alleen pizza torentjes bakken. Lust jij straks één bij de koffie? Zeg... wat een mooie vogel zit daar, hij heeft een muisje gevangen.'

Karin schrikt heel erg.

‘Vogel? Muisje? O nee, dat is Aartje! Is hij dood?’

‘Is dat die sprekende muis?’ vraagt Mario.

‘O Mario, je moet mij helpen die vogel te vangen.

Het is een snert beest. Het is een vals krenq!’

‘Niks hoor! Nee, nee, nee, ik vang geen fladderende vogels, daar ben ik heel erg bang voor. Ik ben zelfs bang voor een vlindertje. Tja zij hebben vleugels hè?’

Mario rent de winkel uit. De deur staat nog op een kier.

‘Flauwerd!’ roept Karin hem na.

‘Ik moet die vogel te pakken krijgen. Het is toch te gek dat ik dat niet eens kan?’

Karin pakt een keukentrap en schuift die tegen het wandrek. Zij grijpt naar de vogel.

Miauw maakt dat zij van de plank af komt.

Als Karin de bovenste plank vast heeft, vliegt de kaketoe met Aartje ergens anders heen.

‘Kom hier stom beest, laat die muis los!’

Karin is zo met de vogel bezig dat zij niet eens merkt dat er een andere rottweiler naar binnen loopt.

Zij denkt dat het Euras is en gooit snel de deur dicht.

‘Dat had je gedacht hè. Jij gaat straks maar naar buiten! Ik laat je zo uit!’

‘Lekker mandarijntje!’ schreeuwt de vogel: ‘Kootje lekker mandarijntje!’

Max loopt het keukentje in. Hij geeft Euras een lik.

‘Heb jij zo’n slaap beste jongen?’ vraagt Max.

‘Ik ben de hele nacht op jacht geweest.
Miauw is ook achter die vogel aangegaan.
We krijgen hem niet te pakken.’ geeuwt Euras.
‘Jacht op een vogel? Dat had ik niet van jou
verwacht. Ik dacht dat jij wijzer was. Ik vind het heel
laf om op een vogeltje te jagen. Foei Euras!’
‘Maar...maar hij heeft Aartje in zijn bek.’
‘Die aardige muis? Waar is die vogel?’
Er zit maar één ding op. Ik pak die vogel wel even.’

Max loopt de winkel in en loopt meteen terug naar
het keukentje.
‘Euras, hebben jullie hier fruit?’
‘Hoezo, waarom vraag je dat?’
‘Hoor je niet wat die vogel aldoor roept?’ zegt Max.
‘Ja, lekker mandarijntje. In het keukenkastje staat
een fruitschaal, daar liggen meestal appels voor de
dieren op.’
‘Zouden er ook mandarijnen op kunnen liggen?’
vraagt Max.
‘Ik weet het niet, de kast hangt hoog, ik kan er niet
bij. Miauw wordt eens wakker?’
De poes rekt zich uit.
‘Wij hebben een mandarijn nodig.
Kun jij het keukenkastje openmaken en er een
mandarijn uitrollen?’
Miauw pulkt met haar nagel tussen het deurtje van
het keukenkastje.
Dan gaat zij op haar achterpoten staan.
Het deurtje wil niet helemaal open maar Miauw
wringt zich in het kastje.
Even later rolt er een sinaasappel uit.
Dat is geen mandarijn legt Max uit, een mandarijn
ruikt anders.’

'Het is ook oranje... dus doet die vogel het daar maar mee!' moppert Euras: 'bedankt Miauw.'
Max neemt de sinaasappel in zijn bek en loopt ermee de winkel in.

Telkens als de vogel naar hem kijkt laat Max de sinaasappel vallen. De vogel kijkt belangstellend naar de oranje bal.

'Mandarijntje? Mandarijntje?' piept de kaketoe met een lief stemmetje.

Hij laat de muis los en schiet als een speer op de sinaasappel af.

Aartje is onderwijl het keukentje in gerent, hij zoekt troost bij Miauw.

Max bijt een stuk van de sinaasappel en legt die voor de kooi.

Karin zegt blij: 'goedzo Euras, wat ben je toch een knappe hond! Dat ik daar niet eerder aan heb gedacht.'

Max blaft: 'ik heet geen Euras.'

Dan rent Max op de vogel af en grijpt hem bij zijn vlerken. Hij geeft de vogel aan Karin.

Zij is verbaasd omdat zij een andere rottweiler ziet.

Het is de hond die eerder in de winkel was.

'Hoe kom jij nu binnen? Ik vind wel dat jij een grote klui verdient.'

Jij lijkt wel een jachthond.'

Karin doet de
vogel in zijn kooi.
Zij klemt het
deurtje stevig
dicht.
Met ijzerdraad
klemt zij de
bodem van de
kooi vast.
'Zo, jij kunt er
niet meer uit.

Zelfs niet als Euras jouw kooi omver gooit.'
Zij pakt een grote hondenkluif voor Max en aait hem
over zijn kop.
Dan holt zij het keukentje in.
'Arme Aartje, heb je ergens pijn? Moet ik met jou
naar de dierenarts?'
'Ik heb pijn in mijn staart.' huilt het muisje.
'Ik doe de hond naar buiten, dan gaan we eerst naar
de dokter. Kom Euras jij gaat mee.'
Miauw springt van de vensterbank, zij wil ook mee.
Nou, dan gaan we maar met zijn allen.
Zij neemt de twee honden mee naar buiten.

Max neemt afscheid van Euras.
'Het ziet er naar uit dat ik naar huis moet.
Ik zou zeggen, tot ziens hè Euras. We moeten gauw
eens naar het park. Daar kunnen wij lekker
uitrennen. Ik kom je wel halen, goed?'
Euras blaft: 'ja, dat is leuk, als Aartje beter is
komen wij langs jouw tuin. Tot kijk!'
'Dag!' groet Max. Hij pakt zijn kluif van de grond en
rent weg.

'Kom dieren, achter in de auto. Wij gaan meteen naar de dierenkliniek.'

Karin rijdt naar het dierenziekenhuis.

De dierenarts onderzoekt Aartje.

Het muisje heeft zijn staartje gekneusd, gelukkig is het niet gebroken.

De dierenarts zegt: 'ik kan er verder niets aan doen, het gaat vanzelf over.'

Ik geef een zalfje tegen de pijn en een prikje tegen de infectie, want die vogel heeft jou flink gebeten. Jij bent een flinke muis.'

Aartje is blij dat hij naar huis toe mag.

'Ik neem mij voor om minstens twee dagen te gaan slapen. Het was mij het nachtje wel.'

'Gelukkig leef je nog.' miauwt Miauw.

En ik ben blij dat ik niet zo'n avontuur heb meegemaakt.' blaft Euras.

'Ha, ha we waren de hele nacht op duivenjacht.' lacht Miauw.

'Was het een duif?' vraagt Aartje.

'Wat zeg je Aartje,' lacht Karin: 'zeg jij duif?'

Nee hoor, het is een kaketoe! Die lijkt' op een papegaai. Vanavond neem ik hem mee naar huis, dan hebben jullie geen last meer van hem.

Als die mevrouw hem komt halen, haalt zij hem maar bij ons thuis.'

Aartje lacht opgelucht.

Euras en Miauw zijn ook blij.

'Het is een gemene kaketoe.' lacht Aartje.

EINDE